

чиловъ га съ биле нѣзвѣстни, каквото кѣзва, ста-
рятѣ паматници, като: Іоанна Екзархъ, Ман-
юиловъ Лѣтописъ и Остромировото Евангеліе, за-
що той самъ не исповѣдавъ Истинната, ами кара
г. Христака? да ли є простено божемъ на єдна є-
ченя глава да направи такжъ ракотъ? ---, нали
ни га стрѣла, че г. Момчиловъ можеше по добрѣ
да сподѣлчи (то га зиае отъ кѫмъ ерефото иѣ),
ако направеше за насъ Грамматикъ по тѣ памат-
ници, които той познава, че съ написани на
Старо-Бѣлгарския язъкъ. Надѣвали га, защо
г. Момчиловъ твѣрдѣ скоро ще си познаве грѣш-
ката, затвѣ да га не продлажавамъ, че тоїс фро-
німоис ѡліуа, идимъ отъ странѣ на Бѣлгарско-
то иношество да мѣ принесемъ съ все сѫдие го-
рецъ благодарностъ и да мѣ кѫжемъ, че нашата
Киїжнина га ємлѫжи съ ѿще єдна книга, т. е.
съ „Писменница на Славянскѣй-а-
язъкъ.“

Да иы прощаватъ нашите четци за тво що
казахъ, което напрѣнѣмы иѣ съ мыскъ да до-
карамъ раздѣлы между єченитѣ ни, а каквото
да га побѣди всѣкай отъ тѣхъ да нѣздѣра по
правото и по доброто, тога га става лѣни и го-
боржъ на Равнописането. Заради тва га мѫних-